

דיויד היה חבר בענף הנהגות מ-1974 שנת הגעתו לאשדות עם הפסקות לפרקי זמן שונים.

באחת מההפסקות האלה נענה להצעתו של רוני זקצר, מנהל "לוג", לשמש כאחראי לשיווק של "לוג" לחו"ל. ב-1988 דיויד שב לענף לתמיד כשעיקר עיסוקו בענף במשך 11 שנים היה הובלת מוצרי "לוג" ליוטבתה, ששה ימים בשבוע מבלי להחסיר אף יום, כך שמדי חודש גמא דיויד 18.000 ק"מ. בתקופה זו דיויד הגה את רעיון ההובלה בפול-טרייילר (הוספת עגלה למשאית) עובדה שהגדילה את נפח הסחורה המובלת ליוטבתה בכל הובלה דיויד אהב מאוד את הנסיעות הארוכות. לפעמים אף הוביל סחורה של משרד הביטחון לאילת ולסיני. במהלך הנסיעות הארוכות יצר דיויד חברויות הדוקות עם נותני השירות בתחנות הדלק בערבה. הקנווד הצהוב בו נהג דיויד, היה מוכר בכל הארץ,

היה לו קעקוע של משאית 'קנווד' על הזרוע, בדומה לנהגים האמריקאים, דיויד הקפיד על לבוש יצוגי שכלל קסקט, חגורת עור עם אבזם בולט בדרך כלל של משאית, מגפי עור, אפוד מיוחד ומעיל עור.

דיויד תמיד השמיע את דעתו המקצועית בקשר לנושאים טכניים שקשורים בענף, כמו איזו משאית לקנות. הוא אהב את הלבד, היה מכונס בעצמו ומיעט לשתף אותנו בחייו.

בשנים האחרונות כאשר חלה, הוא ביקש לצמצם את היקף העבודה וחילק אותה עם אפרים היימן. גם כאשר חדל לעבוד בגלל מצבו הבריאותי הקפיד דיויד להגיע מדי בוקר לפגישת הנהגים לפני היציאה לעבודה.

בהמשך, כשהיה מאושפז, שלחתי לו בווטסאפ מדי בוקר צילומים וסרטונים של חברי הענף, הרגשתי שזה עושה לו טוב.

קשה להיפרד מחבר ותיק ומרכזי בענף הנהגות, שהיה שותף להישגים ולהתקדמות של הענף במשך 40 שנה.

דיויד יחסר לנו מאוד.

בשם עובדי הענף.

קותי פייקוב